

Den Europæiske Unions Tidende

C 195

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

17. juli 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2010/C 195/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 179 af 3.7.2010	1
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2010/C 195/02	Sag C-228/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 78, 79, 83 og 86 — afgiftsgrundlag — salg af motorkøretøj — afgift på ikke-indregistrerede motorkøretøjer inkluderet i afgiftsgrundlaget)	2
2010/C 195/03	Sag C-187/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. april 2010 — Baris Unal mod Staatssecretaris van Justitie	2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 195/04	Sag C-190/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 16. april 2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) mod Boys Toys SA og Administración del Estado	3
2010/C 195/05	Sag C-192/10: Sag anlagt den 19. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien ...	3
2010/C 195/06	Sag C-194/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 21. april 2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH og Henning Hahmann mod Hypo Real Estate Holding AG	3
2010/C 195/07	Sag C-197/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 23. april 2010 — Unio de Pagesos de Catalunya mod Administración del Estado og Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español	4
2010/C 195/08	Sag C-199/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 26. april 2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL mod Fazenda Pública	4
2010/C 195/09	Sag C-203/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (øverste forvaltningsdomstol) (Bulgarien) den 26. april 2010 — Vicedirektøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter mod Auto Nikolovi OOD	5
2010/C 195/10	Sag C-205/10 P: Appel iværksat den 30. april 2010 af Heinz Helmuth Eriksen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen mod Europa-Kommissionen	6
2010/C 195/11	Sag C-210/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ungarn) den 3. maj 2010 — Urbán Márton mod Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága	7
2010/C 195/12	Sag C-213/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Republikken Litauen den 4. maj 2010 — F-Tex SIA mod Lietuvos-Anglijos UAB »JadecLOUD-Vilma«	7
2010/C 195/13	Sag C-217/10 P: Appel iværksat den 5. maj 2010 af Bent Hansen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-6/09, Bent Hansen mod Europa-Kommissionen	8
2010/C 195/14	Sag C-221/10 P: Appel iværksat den 7. maj 2010 af Artegoda GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. marts 2010 i sag T-429/05, Artegoda GmbH mod Europa-Kommissionen, den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland	9
2010/C 195/15	Sag C-222/10 P: Appel iværksat den 7. maj 2010 af Brigit Lind til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-5/09, Brigit Lind mod Europa-Kommissionen	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 195/16	Sag C-223/10: Sag anlagt den 7. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	12
2010/C 195/17	Sag C-229/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugal) den 10. maj 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira og Alexandra Pendão Lapa Ferreira mod Companhia de Seguros Tranquilidade SA	12
2010/C 195/18	Sag C-233/10: Sag anlagt den 11. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene	13
2010/C 195/19	Sag C-246/10: Sag anlagt den 18. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2010/C 195/20	Sag C-251/10 P: Appel iværksat den 20. maj 2010 af KEK Diavlos til prøvelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (en enkelt dommer) den 18. marts 2010 i sag T-190/07, KEK Diavlos mod Kommissionen	14
2010/C 195/21	Sag C-253/10: Sag anlagt den 19. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Slovenske Republik	14
2010/C 195/22	Sag C-257/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten (Sverige) den 25. maj 2010 — Försäkringskassan mod Elisabeth Bergström	15
2010/C 195/23	Sag C-146/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 22. april 2010 — Prof. Dr. Claus Scholl mod Stadtwerke Aachen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)	15
2010/C 195/24	Sag C-491/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	16
2010/C 195/25	Sag C-553/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. april 2010 — BCS SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Deere & Company og Deere & Company	16
Retten		
2010/C 195/26	Sag T-35/09: Rettens dom af 2. juni 2010 — Procaps mod KHIM — Biofarma (PROCAPS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PROCAPS — det ældre nationale ordmærke og de ældre internationale ordmærker PROCAPTAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 195/27	Sag T-128/08 og T-241/08: Rettens kendelse af 5. maj 2010 — CBI og ABISP mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte udbetalt af de belgiske myndigheder til offentlige hospitaler — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — klage — påstået beslutning om henlæggelse af klagen — senere vedtagelse af beslutning, der erklærer støtten forenelig med fællesmarkedet — ufornuddent at træffe afgørelse)	17
2010/C 195/28	Sag T-441/08: Rettens kendelse af 21. maj 2010 — ICO Services mod Parlamentet og Rådet (Annulationsøgsmål — beslutning nr. 626/2008/EF — fælles ramme for udvælgelsen af og udstedelsen af tilladelser til operatører af mobile satellitsystemer — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	18
2010/C 195/29	Sag T-502/08: Rettens kendelse af 17. maj 2010 — Volkswagen mod KHIM — Deutsche BP (SunGoline) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	18
2010/C 195/30	Sag T-200/09: Rettens kendelse af 18. maj 2010 — Abertis Infraestructuras mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — fusioner — beslutning om at afslutte proceduren indledt i henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004 — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — afvisning)	18
2010/C 195/31	Sag T-15/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. maj 2010 — Noko Ngele mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om foreløbige forholdsregler — formkrav — afvisning)	19
2010/C 195/32	Sag T-194/10: Sag anlagt den 28. april 2010 — Ungarn mod Kommissionen	19
2010/C 195/33	Sag T-207/10: Sag anlagt den 6. maj 2010 — Deutsche Telekom mod Kommissionen	20
2010/C 195/34	Sag T-211/10: Sag anlagt den 3. maj 2010 — Strålfors Aktiebolag mod KHIM (ID SOLUTIONS) ...	21
2010/C 195/35	Sag T-212/10: Sag anlagt den 3. maj 2010 — Strålfors Aktiebolag mod KHIM (IDENTIFICATION SOLUTIONS)	21
2010/C 195/36	Sag T-213/10 P: Appel iværksat den 10. maj 2010 af P til prøvelse af Personalerettens dom af 24. februar 2010 i sag F-89/08, P mod Parlamentet	22
2010/C 195/37	Sag T-214/10: Sag anlagt den 7. maj 2010 — Moselland mod KHIM — Renta Siete (DIVINUS)	23
2010/C 195/38	Sag T-215/10: Sag anlagt den 11. maj 2010 — Den Hellsenske Republik mod Kommissionen	23

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2010/C 195/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 179 af 3.7.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 161 af 19.6.2010

EUT C 148 af 5.6.2010

EUT C 134 af 22.5.2010

EUT C 113 af 1.5.2010

EUT C 100 af 17.4.2010

EUT C 80 af 27.3.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-228/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 78, 79, 83 og 86 — afgiftsgrundlag — salg af motorkøretøj — afgift på ikke-indregistrerede motorkøretøjer inkluderet i afgiftsgrundlaget)

(2010/C 195/02)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, M. Jarosz og A. Rutkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 78, 79, 83 og 86 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — salg af motorkøretøj — registreringsafgift inkluderet i afgiftsgrundlaget

Konklusion

- 1) Republikken Polen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. april 2010 — Baris Unal mod Staatssecretaris van Justitie

(Sag C-187/10)

(2010/C 195/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Baris Unal*Sagsøgt:* Staatssecretaris van Justitie**Præjudicielt spørgsmål**

Er artikel 6, stk. 1, første led, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, også henset til retssikkerhedsprincippet, til hinder for, at de nationale myndigheder i en situation, hvor der ikke foreligger svigagtig adfærd, efter udløbet af den periode på et år, der omhandles i førnævnte artikel 6, stk. 1, første led, inddrager en tyrkisk arbejdstagers opholdstilladelse med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor arbejdstageren ikke længere opfylder det nationalretlige grundlag, på hvilket opholdstilladelsen blev udstedt?

⁽¹⁾ EUT C 233 af 26.9.2009.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 16. april 2010 — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) mod Boys Toys SA og Administración del Estado

(Sag C-190/10)

(2010/C 195/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

De øvrige parter: Boys Toys SA og Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Er det muligt at fortolke artikel 27 i Rådets forordning nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker⁽¹⁾ således, at der kan tages hensyn til ikke alene dagen, men også timen og minuttet for ansøgning om registrering af et EF-varemærke ved Harmoniseringskontoret (forudsat denne omstændighed er fastslået) med henblik på at bestemme den tidsmæssige prioritet i forhold til et nationalt varemærke, hvis registrering der er ansøgt om på samme dato, når den nationale bestemmelse, som regulerer registreringen af det sidstnævnte varemærke, anser ansøgningstimen for relevant?

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 19. april 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-192/10)

(2010/C 195/05)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 og 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF⁽¹⁾ af 26. april 1999 om deponering af affald, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende nedlukning, vedligeholdelse og efterfølgende kontrol af deponeringsanlægget Cova da Loba, O Grove (Pontevedra, Galicien).

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Direktiv 1999/31/EF har som grundlæggende formål at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord og luft, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed under hele deponeringsanlæggets levetid.
- 2) Ifølge de oplysninger, som de spanske myndigheder selv har fremlagt, blev deponeringsanlægget Cova da Loba godkendt i 2000. Der er således tale om et bestående anlæg som omhandlet i artikel 14 i direktiv 1999/13/EF.
- 3) Deponeringsanlægget Cova da Loba blev forladt, uden at nedlukningsproceduren blev gennemført, og uden at myndighederne sikrede sig, at det blev vedligeholdt, og at der blev gennemført en efterfølgende kontrol som omhandlet i direktivets artikel 13.
- 4) Det følger således af de af de spanske myndigheder fremlagte oplysninger, at nedlukningsproceduren vedrørende deponeringsanlægget Cova da Loba endnu ikke er blevet fuldført. Situationen for dette anlæg er følgelig, henset til ovenstående betragtninger, i strid med artikel 13 og 14 i direktiv 1999/31/EF.

⁽¹⁾ EFT L 182, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 21. april 2010 — Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH og Henning Hahmann mod Hypo Real Estate Holding AG

(Sag C-194/10)

(2010/C 195/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH og Henning Hahmann

Sagsøgt: Hypo Real Estate Holding AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 5, stk. 1, i direktiv 2007/36/EF ⁽¹⁾ anvendelse trods det EU-retlige forbud mod forudgående virkninger (Vorwirkungsverbot), når den nationale lovgiver har vedtaget en foranstaltning, der — ved udløbet af fristen for direktivets gennemførelse — ophørte med at have virkning, men som i gennemførelsesperioden gjorde det muligt at afkorte indkaldelsesfristen til en generalforsamling til én dag, når generalforsamlingen skulle træffe en beslutning (kapitalforhøjelse med ophævelse af fortegningsretten), som i henhold til loven forbliver i kraft efter indførelse i handelsregistret, selv om denne generalforsamlingsbeslutning erklæres ugyldig inden for rammerne af et annullationsspørgsmål?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: kan tilside-sættelsen af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2007/36/EF begrundes med henvisning til fællesskabsretlige krav, navnlig EF-traktatens artikel 297?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11.7.2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EUT L 184, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 23. april 2010 — Unio de Pagesos de Catalunya mod Administración del Estado og Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

(Sag C-197/10)

(2010/C 195/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unio de Pagesos de Catalunya

Sagsøgte: Administración del Estado y Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 9, stk. 2, litra b), i kongeligt dekret 1470/2007 af 2. november 2007 i overensstemmelse med artikel 42, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ af 29. september 2003, idet førstnævnte bestemmelse gør muligheden for at opnå enkeltbetalingsrettigheder fra den nationale reserve betinget af, at der er tale om unge landbrugere, som har etableret sig første gang under et program for udvikling af landdistrikterne, der er indført på grundlag af Rådets forordning nr. 1698/2005 ⁽²⁾ af 20. september 2005?

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 26. april 2010 — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL mod Fazenda Pública

(Sag C-199/10)

(2010/C 195/08)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne om forbud mod forskelsbehandling, om etableringsfrihed og om de frie kapitalbevægelser, der er omhandlet i EØF-traktatens artikel 12, 43, 46 og 56 samt artikel 58, stk. 3, og i artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/435/EF til hinder for den indeholdelse af kildeskat for indkomstskat vedrørende 2003, som med hensyn til et selskab, der ikke er hjemmehørende i indlandet, blev foretaget med en sats på 15 % i medfør af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Portugal og Spanien af udloddet udbytte, der blev stillet til selskabets disposition i dettes egenskab af aktionær i et selskab, der er hjemmehørende i medlemsstaten, i medfør af artikel 80, stk. 2, litra c), og artikel 88, stk. 3, litra b), og stk. 4 og 5, i CIRC (Código do Imposto sobre e Rendimento das Pessoas Colectivas), artikel 71, litra a) og d), i CIRS (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares) samt artikel 59 i EBF (Estatuto dos Benefícios Fiscais), som affattet på det relevante tidspunkt ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (øverste forvaltningsdomstol) (Bulgarien) den 26. april 2010 — Vicedirektøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter mod Auto Nikolovi OOD

(Sag C-203/10)

(2010/C 195/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad (øverste forvaltningsdomstol)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vicedirektøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter

Sagsøgt: Auto Nikolovi OOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet »brugte genstande«, der er defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ tillige brugte, rørlige genstande, der ikke er så individualiserede (ved mærke, model, serienummer, produktionsår osv.), at de adskiller sig fra andre genstande af samme art, men individualiseres på grundlag af artsbestemte kendetegn?
- 2) Giver formuleringen »defineret som sådanne af medlemsstaterne« i artikel 311, stk. 1, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF, medlemsstaterne mulighed for selv at definere begrebet »brugte genstande«, eller skal direktivets definition af dette begreb gengives strikte i national lov?
- 3) Er kravet i den nationale bestemmelse om, at brugte genstande skal være individuelt bestemte, i overensstemmelse med indholdet i og idéen bag den fællesskabsretlige definition af »brugte genstande«?
- 4) Kan det under hensyn til de formål, som er anført i betragtning 51 i Rådets direktiv 2006/112/EF, antages, at formuleringen i artikel 314, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, »når disse varer er leveret til ham inden for Fællesskabet«, tillige omfatter indførsel af brugte genstande, som den afgiftspligtige videreforsandler selv har indført?
- 5) Såfremt fortjenstmargenordningen tillige kan finde anvendelse på levering af brugte genstande foretaget af en afgiftspligtig videreforsandler, der selv har indført disse genstande: Skal den person, fra hvem den afgiftspligtige videreforsandler har erhvervet disse genstande, tilhøre en af de personkategorier, der er nævnt i artikel 314, litra a)-d)?
- 6) Er opregningen af genstande i artikel 320, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF udtømmende?
- 7) Skal artikel 320, stk. 1, første led, og stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter den afgiftspligtige videreforsandler har ret til fradrag af den moms, han har betalt ved indførsel af brugte genstande, indtræder og kan udøves i den periode, i hvilken disse genstande blev leveret under en efterfølgende afgiftspligtig levering, på hvilken den afgiftspligtige videreforsandler anvender den almindelige afgiftsordning?

8) Har artikel 314, litra a)-d), og artikel 320, stk. 1, første led, og stk. 2, i direktiv 2006/112/EF direkte virkning, og kan den nationale ret umiddelbart påberåbe sig disse bestemmelser under en sag som den foreliggende?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 30. april 2010 af Heinz Helmuth Eriksen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-516/08, Heinz Helmuth Eriksen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-205/10 P)

(2010/C 195/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Heinz Helmuth Eriksen (ved advocate I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens afgørelse og kendelse af 24. marts 2010, hvorved sagsøgerens søgsmål blev afvist, og sagsøgeren blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, annulleres i deres helhed.

— Det fastslås, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sagsøgerens appelsag, og Kommissionen tilpligtes at betale:

- a) til sagsøgeren 800 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for hidtidig, nuværende og fremtidig svie, smerte og forringet livskvalitet på grund af alvorlige skader på hans helbred som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemføre gennemførelsen af direktiv 96/29's (¹) bestemmelser om forebyggende lægekontrol for strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold
- b) til sagsøgeren eller hans behandlingssted eller behandlere de fremtidige omkostninger ved de lægelige behandlinger og medicinske behandlinger til lindring og/eller behandling af hans svækkede helbred, jf. litra a) ovenfor, som han ikke kan få gennem sin medlemsstats offentlige sundhedsvæsen

c) rimelige udgifter og udlæg, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten afviste med urette sagsøgerens sag vedrørende erstatning uden for kontraktforhold som ugrundet ved at fordreje både arten af hans påstande og hans anbringender. Som følge af denne fordrejning undlod Retten at vurdere spørgsmålet om ulovlighed i forhold til Kommissionens umotiverede og uvederhæftige påskud for at undlade at handle — hvilken undladelse svækkede de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne i tilfælde af strålingsulykker forårsaget ved militær brug af kernekraft.
  - 2) Undladelse af at anvende almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaterne. Retten undlod at vurdere ulovligheden af Kommissionens manglende forsigtighed, omhu og hensigtsmæssige forvaltning på grundlag af almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer, med henblik på at fastslå, at forvaltningen var ansvarlig for tab, som er forvoldt borgerne, som påkrævet i medfør af artikel 188 i Euratom-traktaten.
  - 3) Urigtig anvendelse af Kommissionens enekompetence for konkurrenceretlige undtagelser på spørgsmålet, om et søgsmål vedrørende sundhedsnormer kunne antages til realitetsbehandling. Retten begik endvidere en fejl ved at vurdere Kommissionens militære undtagelse af strålingsulykken i Thule fra direktivets sundhedsbeskyttelse i lyset af Kommissionens vide enekompetence til udformning af EU-konkurrencepolitik ved skønsmæssigt at undtage ulovlige handelsaftaler. Dermed sås der bort fra formalitetsafgørelser truffet af Retten inden for andre EU-retlige områder, hvor Kommissionen ikke har en sådan enekompetence, og hvor påstande om Kommissionens passivitet ikke blev afvist.
- Retten overså den omstændighed, at Kommissionen ikke har en ubegrænset enekompetence til at håndhæve de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer, idet Euratom-traktaten definerer denne undtagelseskompetence snævert og udtrykkeligt fastsætter foranstaltninger med henblik på adgang for borgere til at klage over manglende forvaltningsmæssig handling inden for områder, hvor de er blevet tillagt beskyttelse. Dette omfatter tilfælde, hvor afslaget på at handle er rettet til en anden part.
- 4) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte det i Euratom-traktatens fastsatte formål om beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

Retten begik ligeledes en fejl ved ikke at undersøge, om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte Euratom-traktatens formål om at fastsætte og sikre anvendelsen af grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af arbejdstagerne og befolkningen fra langtidsvirkningerne af ioniserende stråling. Herved overså Retten Kommissionens forpligtelse af tvingende karakter til i henhold til Euratom-traktaten at sikre, at traktatens bestemmelser anvendes korrekt, herunder det heri indeholdte forsigtighedsprincip.

(¹) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13.5.1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ungarn) den 3. maj 2010 — Urbán Márton mod Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Sag C-210/10)

(2010/C 195/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Urbán Márton

Sagsøgt: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en sanktionsordning, hvorefter der pålægges en ensartet bøde på 100 000 HUF, for enhver overtrædelse af bestemmelserne i artikel 13-16 i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 (¹), som omhandler anvendelsen af kontrolapparatets diagramark inden for vejtransport, forenelig med proportionalitetsbetingelsen i artikel 19, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestem-

melser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (²)?

- 2) Er en sanktionsordning, som ikke differentierer med hensyn til bødens størrelse på grundlag af den begåede overtrædelses grovhed, forenelig med proportionalitetsprincippet?
- 3) Er en sanktionsordning, som ikke tillader, at der tages hensyn til formildende omstændigheder ved vurderingen af lovovertrædelsen, forenelig med proportionalitetsprincippet?
- 4) Er en sanktionsordning, som ikke differentierer på grundlag af lovovertræderens personlige omstændigheder, forenelig med proportionalitetsprincippet?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20.12.1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, EFT L 370, s. 8.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 — Erklæring, EUT L 102, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Republikken Litauen den 4. maj 2010 — F-Tex SIA mod Lietuvos-Anglijos UAB »Jadecloud-Vilma«

(Sag C-213/10)

(2010/C 195/12)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F-Tex SIA

Sagsøgt: Lietuvos-Anglijos UAB »Jadecloud-Vilma«

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 (¹) og artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 44/2001 (²) i betragtning af Domstolens domme i Gourdain-sagen og i Seagon-sagen fortolkes således, at:

- a) en national ret, der forestår insolvensbehandlingen, har eksklusiv kompetence til at påkende et *actio Pauliana*, der følger direkte af insolvensbehandlingen eller har nær forbindelse hermed, og undtagelser til denne kompetence kan alene støttes på andre bestemmelser i forordning nr. 1346/2000
- b) et *actio Pauliana* fra den eneste kreditor i en virksomhed, for hvilken insolvensbehandlingen er indledt i en medlemsstat, som:
- er anlagt i en anden medlemsstat,
  - udspringer af en ret til at gøre krav gældende mod tredjeparter, som kurator har overført til denne kreditor på grundlag af en gensidig aftale, og på denne måde begrænser omfanget af kurators krav i den første medlemsstat, og
  - ikke giver anledning til risici for andre mulige kreditorer,
- skal klassificeres som omfattet af det civil- og handelsretlige område i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 44/2001?
- 2) Skal en sagsøgers ret til domstolsbeskyttelse, der er anerkendt af Domstolen som et grundlæggende princip, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, opfattes og fortolkes på en sådan måde, at:
- a) de nationale retter, der har kompetence til at påkende et *actio Pauliana* (afhængig af dets forbindelse til insolvensbehandlingen) i henhold til enten artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 eller artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 44/2001, ikke begge kan afvise at være kompetente
- b) når en ret i en medlemsstat har besluttet at undlade at påkende et *actio Pauliana* på grund af manglende kompetence, har en ret i en anden medlemsstat, der ønsker at sikre sagsøgerens ret til domstolsprøvelse, adgang til *ex officio* at fastslå, at den selv har kompetence, uanset den omstændighed, at den i henhold til bestemmelserne i EU-retten vedrørende fastlæggelse af international kompetence ikke har denne kompetence?

Appel iværksat den 5. maj 2010 af Bent Hansen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-6/09, Bent Hansen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bent Hansen (ved advocate I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens afgørelse og kendelse af 24. marts 2010, hvorved sagsøgerens søgsmål blev afvist, og sagsøgeren blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, annulleres i deres helhed.
- Det fastslås, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sagsøgerens appelsag, og Kommissionen tilpligtes at betale:
  - a) til sagsøgeren 800 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for hidtidig, nuværende og fremtidig smerte og forringet livskvalitet på grund af alvorlige skader på hans helbred som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvinge gennemførelsen af direktiv 96/29's⁽¹⁾ bestemmelser om forebyggende lægekontrol for strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold
  - b) til sagsøgeren eller hans behandlingssted eller behandlere de fremtidige omkostninger ved de lægelige behandlinger og medicinske behandlinger til lindring og/eller behandling af hans svækkede helbred, jf. litra a) ovenfor, som han ikke kan få gennem sin medlemsstats offentlige sundhedsvæsen

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT 2000 L 160, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2004 L 12, s. 1).

- c) rimelige udgifter og udlæg, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Retten afviste med urette sagsøgerens sag vedrørende erstatning uden for kontraktforhold som ugrundet ved at fordreje både arten af hans påstande og hans anbringender. Som følge af denne fordrejning undlod Retten at vurdere spørgsmålet om ulovlighed i forhold til Kommissionens umotive-rede og uvederhæftige påskud for at undlade at handle — hvilken undladelse svækkede de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne i tilfælde af strålingsulykker forårsaget ved militær brug af kernekraft.

2) Undladelse af at anvende almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaterne. Retten undlod at vurdere ulovligheden af Kommissionens manglende forsigtighed, omhu og hensigtsmæssige forvaltning på grundlag af almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer, med henblik på at fastslå, at forvaltningen var ansvarlig for tab, som er forvoldt borgerne, som påkrævet i medfør af artikel 188 i Euratom-traktaten.

3) Urigtig anvendelse af Kommissionens enekompetence for konkurrenceretlige undtagelser på spørgsmålet, om et søgsmål vedrørende sundhedsnormer kunne antages til realitetsbehandling. Retten begik endvidere en fejl ved at vurdere Kommissionens militære undtagelse af strålingsulykken i Thule fra direktivets sundhedsbeskyttelse i lyset af Kommissionens vide enekompetence til udformning af EU-konkurrencepolitik ved skønsmæssigt at undtage ulovlige handelsaftaler. Dermed sås der bort fra formalitetsafgørelser truffet af Retten inden for andre EU-retlige områder, hvor Kommissionen ikke har en sådan enekompetence, og hvor påstande om Kommissionens passivitet ikke blev afvist.

Retten overså den omstændighed, at Kommissionen ikke har en ubegrænset enekompetence til at håndhæve de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer, idet Euratom-traktaten definerer denne undtagelseskompetence snævert og udtrykkeligt fastsætter foranstaltninger med henblik på adgang for borgere til at klage over manglende forvaltningsmæssig handling inden for områder, hvor de er blevet tillagt beskyttelse. Dette omfatter tilfælde, hvor afslaget på at handle er rettet til en anden part.

4) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte det i Euratom-traktatens fastsatte formål om beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

Retten begik ligeledes en fejl ved ikke at undersøge, om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte Euratom-traktatens formål om at fastsætte og sikre anvendelsen af grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af

arbejdstagerne og befolkningen fra langtidsvirkningerne af ioniserende stråling. Herved overså Retten Kommissionens forpligtelse af tvingende karakter til i henhold til Euratom-traktaten at sikre, at traktatens bestemmelser anvendes korrekt, herunder det heri indeholdte forsigtighedsprincip.

(¹) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13.5.1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1).

Appel iværksat den 7. maj 2010 af Artegoda GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. marts 2010 i sag T-429/05, Artegoda GmbH mod Europa-Kommissionen, den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-221/10 P)

(2010/C 195/14)

Processprog: tysk.

Parter

Appellant: Artegoda GmbH (ved Rechtsanwältin U. Reese og A. Meyer-Sandrock)

Andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1) Dommen afsagt af Retten den 3. marts 2010 i sag T-429/05 ophæves.

2) Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren et beløb på 1 430 821,36 EUR tillagt renter med en fast sats på 8 % fra dommens afsigelse til endelig betaling sker, subsidiært hjemvises sagen vedrørende kravets størrelse til Den Europæiske Unions Ret.

3) Det fastslås, at Kommissionen skal erstatte sagsøgeren alle fremtidige tab, der fortsat måtte opstå på grund af reklameudgifter, der er nødvendige for at genskabe den markedsposition, som lægemidlet Tenuate retard havde, før tilbagekaldelsen af godkendelsen heraf.

4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Unions Ret frifandt ved dom af 3. marts 2010 Kommissionen i den sag, som appellanten havde anlagt med påstand om erstatning for den retsstridige tilbagekaldelse af en godkendelse i henhold til bestemmelserne om lægemidler. Frifindelsen var støttet på den omstændighed, at der ikke forelå en kvalificeret tilsidesættelse af bestemmelserne i fællesskabsretten fra Kommissionens side. Tilsidesættelsen af kompetencereglerne kunne ikke medføre et ansvar, da disse regler ikke har til formål at beskytte virksomheders økonomiske interesser. Endvidere er den relevante bestemmelse i artikel 11 i direktiv 65/65 upræcis. Hertil kommer, at der indtil nu ikke har været fortilfælde. Dette kan med rimelighed forklare den retlige fejl, som Kommissionen har begået. Endvidere skal der tages hensyn til kompleksiteten i forbindelse med prøvelsen af den lægefaglige udtalelse. Samlet set var de juridiske og faktuelle vurderinger, der skulle foretages, så komplekse, at tilsidesættelsen af artikel 11 i direktiv 65/65 ikke kunne anses for tilstrækkelig kvalificeret.

Appellanten har med appellen gjort gældende, at kompetenceregler, der begrænser de europæiske myndigheders kompetence til at tilbagekalde eksisterende retsstillinger, afgjort har til formål at beskytte borgeres og virksomheders rettigheder. Tilsidesættelsen af kompetencereglerne burde derfor efter appellants opfattelse være indgået i vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse.

Derudover bør det tages i betragtning, at Kommissionen ikke havde nogen skønsmargin i forbindelse med sin beslutning. Endvidere har Kommissionen ikke blot fastsat abstrakte, almen gyldige bestemmelser, men derimod målrettet tilbagekaldt appellants eksisterende retsstilling gennem en administrativ forvaltningsakt. De skader, der er opstået for appellanten, var dermed ikke blot indirekte eller afledte følgevirkninger af en abstrakt og almen regulering, men derimod formålet med indholdet af selve forvaltningsforanstaltningen. Kommissionen burde derfor efter appellants opfattelse have undersøgt med særlig omhu, om der er grundlag for at tilbagekalde godkendelsen.

Princippet om, at beskyttelsen af den offentlige sundhed har forrang, og forsigtighedsprincippet særlige betydning er ikke til hinder herfor. Disse principper kunne ifølge appellanten ganske vist begrunde, at der også i tilfælde af usikkerhed om de faktiske forhold indledningsvist kan iværksættes og også gennemføres indgribende foranstaltninger over for en virksomhed. Med henblik på opretholdelsen af den rette balance i en retsstat og overholdelse af proportionalitetsprincippet bør der imidlertid derefter gennem beskyttelse i sekundær ret være mulighed for en rimelig kompensation for skader.

Herimod kan det ikke indvendes, at det er nødvendigt at nægte beskyttelse i sekundær ret for at muliggøre en effektiv gennemførelse af forsigtighedsprincippet. I en sag som den foreliggende

har Kommissionen nemlig ikke nogen skønsmargin. I en sådan type af sag er der fra starten ikke risiko for, at gennemførelsen af forsigtighedsprincippet kunne være hindret af mulige erstatningskrav.

Den manglende præcision af reglen i artikel 11 i direktiv 65/65 bør ligeledes ikke anføres som begrundelse for at nægte erstatningskravet. De berørte virksomheder kan ifølge appellanten nemlig ikke holdes ansvarlige for en eventuel manglende præcision, men det kan fællesskabet derimod selv. Fællesskabet bør som forsvar mod erstatningskrav ikke kunne påberåbe sig, at det selv retsstridigt har undladt at fastsætte tilstrækkeligt klare og entydige regler.

Den omstændighed, at der ikke har været fortilfælde, kan heller ikke fritage for et erstatningsansvar. Fællesskabsorganerne har ikke krav på et ansvarsretligt privilegium i form af »en ret til at fejle én gang«. Hertil kommer, at Domstolen allerede havde fastslået endeligt, at Kommissionens beslutning formelt og materielt var retsstridig. Der forelå således allerede et fortilfælde på tidspunktet for gennemførelsen af Kommissionens beslutning.

Endvidere kan den komplekse karakter af de faktiske og retlige forhold ikke i sig selv begrunde konstateringen af, at der ikke foreligger en kvalificeret tilsidesættelse. Dette er i hvert fald tilfældet, når der foreligger en rent administrativ akt, uden nogen form for vurderings- eller skønsmargin, hvormed der målrettet gribes ind i en eksisterende retsstilling, og hvorved der umiddelbart og forudsigeligt opstår betydelige materielle skader.

Endvidere råder de myndigheder, der har kompetence vedrørende spørgsmål i forbindelse med lovgivningen på lægemiddelområdet, over passende faglige og juridiske kvalifikationer. Derfor er en blot gennemsnitlig kompleksitet, som typisk ses i uoverensstemmelser om lægemidlers sikkerheds-effektivitetsprofil, ikke tilstrækkelig til at konstatere, at der ikke foreligger en kvalificeret tilsidesættelse.

Appel iværksat den 7. maj 2010 af Brigit Lind til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-5/09, Brigit Lind mod Europa-Kommissionen

(Sag C-222/10 P)

(2010/C 195/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brigit Lind (ved advocate I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens afgørelse og kendelse af 24. marts 2010, hvorved sagsøgerens søgsmål blev afvist, og sagsøgeren blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, annulleres i deres helhed.
- Det fastslås, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sagsøgerens appelsag, og Kommissionen tilpligtes at betale:
  - a) til sagsøgeren 50 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for det chok og den sorg, som hun oplevede i forbindelse med sin brors lidelser og dødsfald som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvinge gennemførelsen af direktiv 96/29's (¹) bestemmelser om forebyggende lægekontrol for længerevarende strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold.
  - b) til boet efter John Erling Nochen:
    - i) 250 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for hans lidelser fra 2006 og indtil han døde af lungekræft i 2008 som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvinge gennemførelsen af direktiv 96/29's bestemmelser om forebyggende lægekontrol for længerevarende strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold.
    - ii) 6 000 EUR til begravelsesudgifter.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten afviste med urette sagsøgerens sag vedrørende erstatning uden for kontraktforhold som ugrundet ved at fordreje både arten af hendes påstande og hendes anbringender. Som følge af denne fordrejning undlod Retten at vurdere spørgsmålet om ulovlighed i forhold til Kommissionens umotiverede og uvederhæftige påskud for at undlade at handle — hvilken undladelse svækkede de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningen og arbejdstagerne i tilfælde af strålingsulykker forårsaget ved militær brug af kernekraft.
- 2) Undladelse af at anvende almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaterne. Retten undlod at

vurdere ulovligheden af Kommissionens manglende forsigtighed, omhu og hensigtsmæssige forvaltning på grundlag af almindelige retsgrundsætninger, som er fælles for medlemsstaternes retssystemer, med henblik på at fastslå, at forvaltningen var ansvarlig for tab, som er forvoldt borgerne, som påkrævet i medfør af artikel 188 i Euratom-traktaten.

- 3) Urigtig anvendelse af Kommissionens enekompetence for konkurrenceretlige undtagelser på spørgsmålet, om et søgsmål vedrørende sundhedsnormer kunne antages til realitetsbehandling. Retten begik endvidere en fejl ved at vurdere Kommissionens militære undtagelse af strålingsulykken i Thule fra direktivets sundhedsbeskyttelse i lyset af Kommissionens vide enekompetence til udformning af EU-konkurrencepolitik ved skønmæssigt at undtage ulovlige handelsaftaler. Dermed sås der bort fra formalitetsafgørelser truffet af Retten inden for andre EU-retlige områder, hvor Kommissionen ikke har en sådan enekompetence, og hvor påstande om Kommissionens passivitet ikke blev afvist.

Retten overså den omstændighed, at Kommissionen ikke har en ubegrænset enekompetence til at håndhæve de grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer, idet Euratom-traktaten definerer denne undtagelseskompetence snævert og udtrykkeligt fastsætter foranstaltninger med henblik på adgang for borgere til at klage over manglende forvaltningsmæssig handling inden for områder, hvor de er blevet tillagt beskyttelse. Dette omfatter tilfælde, hvor afslaget på at handle er rettet til en anden part.

- 4) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte det i Euratom-traktatens fastsatte formål om beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

Retten begik ligeledes en fejl ved ikke at undersøge, om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte Euratom-traktatens formål om at fastsætte og sikre anvendelsen af grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af arbejdstagerne og befolkningen fra langtidsvirkningerne af ioniserende stråling. Herved overså Retten Kommissionens forpligtelse af tvingende karakter til i henhold til Euratom-traktaten at sikre, at traktatens bestemmelser anvendes korrekt, herunder det heri indeholdte forsigtighedsprincip.

- 5) Undladelse af at vurdere om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte et overordnet retsprincip.

Idet den europæiske menneskerettighedskonvention er inkorporeret i EU-retten, begik Retten en fejl ved ikke at vurdere, om Kommissionens afslag på at håndhæve bestemmelserne vedrørende lægekontrol i direktiv 96/29 tilsidesatte artikel 2 i konventionen ved bevidst at udsætte appellansens bror for risiko for uopdaget og ukontrolleret at udvikle kræft som følge af længerevarende stråling, såsom den kræftform, der slog ham ihjel.

(¹) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13.5.1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1).

Sag anlagt den 7. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-223/10)

(2010/C 195/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Adam og I. Hadjiyiannis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- 1) Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2008/74/EF af 18. juli 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF og af direktiv 2005/78/EF for så vidt angår typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke fuldt ud har givet Kommissionen meddelelse herom.
- 2) Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2008/74/EF udløb den 2. januar 2009.

(¹) EUT L 192, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugal) den 10. maj 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira og Alexandra Pendão Lapa Ferreira mod Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Sag C-229/10)

(2010/C 195/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira og Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Sagsøgt: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fortolkning af Código Civils artikel 505, hvorefter ansvaret for motorkøretøjer bortfalder i forbindelse med færdselsuheld, hvor ene og alene fodgængerer er ansvarlig, forenelig med EU-direktiverne om den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer [72/166/EØF (¹), 84/5/EØF (²), 90/232/EØF (³), 2000/26/EF (⁴) og 2005/14/EF (⁵)?]
- 2) Er en fortolkning af samme Código Civils artikel 570, hvorefter erstatningen kan nedsættes eller bortfalde i henhold til grovheden af den culpøse adfærd, hver part har udvist, når en uagtsom handling fra den tilskadekomnes side har medvirket til skadens opståen eller forværring, forenelig med nævnte direktiver?

3) Er nævnte direktiver i bekræftende fald til hinder for en fortolkning, der tillader en begrænsning eller nedsættelse af erstatningen under hensyn dels til den culpøse adfærd, der er udvist af fodgængerer, dels til risikoen ved motorkøretøjet i forbindelse med færdselsuheldet?

- (¹) Rådets direktiv 72/166/EØF af 24.4.1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 345).
- (²) Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30.12.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT 1984 L 8, s. 17).
- (³) Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14.5.1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 129, s. 33).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16.5.2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) (EFT L 181, s. 65).
- (⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11.5.2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EUT L 149, s. 14).

Sag anlagt den 11. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-233/10)

(2010/C 195/18)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og H. te Winkel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og idet det under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 20. marts 2009.

(¹) EUT L 247, s. 1.

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-246/10)

(2010/C 195/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Peere og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og da det under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktiv 2006/42/EF udløb den 29. juni 2008. På tidspunktet for denne sags anlæggelse havde sagsøgte imidlertid endnu ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivet eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom.

(¹) EUT L 157, s. 24.

Appel iværksat den 20. maj 2010 af KEK Diavlos til prøvelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (en enkelt dommer) den 18. marts 2010 i sag T-190/07, KEK Diavlos mod Kommissionen

(Sag C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: KEK Diavlos (ved advokat D. Chatzimichalis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellanten gives medhold i alle sine påstande.

- Rettens appellerede dom (en enkelt dommer) af 18. marts 2010 i sag T-190/07 ophæves af de i appelskriftet nævnte grunde med henblik på at give selskabet medhold i alle klagepunkter mod Kommissionens beslutning K(2006) 465 endelig udg. af 23. februar 2006, og nævnte beslutning samt enhver anden af Kommissionens dertil knyttede retsakter og/eller beslutninger annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og honorarer til selskabets konsulenter i forbindelse med sagens behandling i første instans og under appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved appelskrift af 20. maj 2010 har selskabet KEK Diavlos iværksat appel af Rettens dom (en enkelt dommer) af 18. marts 2010 i sag T-190/07 og nedlagt påstand om, at selskabet gives medhold i alle dets klagepunkter mod Kommissionens beslutning K(2006) 465 endelig udg. af 23. februar 2006, og at denne beslutning samt enhver anden af Kommissionens dertil knyttede retsakter og/eller beslutninger annulleres.

Appellen omfatter tre anbringender, der kan sammenfattes som følger:

Første anbringende: Den appellerede dom har på grundlag af en urigtig og utilstrækkelig begrundelse i det hele frifundet sagsøgte, Kommissionen, mens sagsøgeren, selskabet KEK Diavlos, burde have fået medhold i sagen eller i det mindste

delvis. Den appellerede dom tager især ikke hensyn til selskabets argument, der er essentielt for udfaldet af retssagen, hvorefter selskabet har opfyldt sin kontraktlige forpligtelse til at udarbejde oplysningstryksager i 1 000 eksemplarer (for hvert sprog) med flere sider om emnet (bilag viii, ix og x) og med alle nødvendige oplysninger til forberedelse af eleverne til overgangen til euroen. Endvidere er den appellerede dom behæftet med en manglende begrundelse med hensyn til dens vurdering af de oplysningsmeddelelser, som selskabet har trykt i overensstemmelse med dets kontraktuelle forpligtelser.

Andet anbringende: Den appellerede dom er behæftet med fejl, eftersom Retten har tilsidesat gældende lov, herunder navnlig procesreglementets artikel 48, for så vidt den forkaster selskabets ønske om at fremlægge yderligere beviser og mere præcist den frist, som selskabet under retsmødet anmodede om, til at fremskaffe visse dokumenter, der omhandlede de af Kommissionen angiveligt konstaterede »uregelmæssigheder«, og dermed spørgsmålet om den periode, hvor de omhandlede udgifter blev indført i regnskaberne med henblik på, at disse kunne blive »støtteberettigede« i overensstemmelse med kontrakten og bilag II hertil.

Tredje anbringende: Ved den appellerede dom, der blev afsagt af Retten (en enkelt dommer) den 18. marts 2010, tilpligtes appellen med urette at betale Kommissionens omkostninger. Retten burde i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 3, i stedet have fordelt sagens omkostninger mellem parterne eller subsidiært, henset til omstændighederne, have bestemt, at selskabet, der var tabende part, kun skulle bære en del af Kommissionens omkostninger.

Sag anlagt den 19. maj 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Slovenske Republik

(Sag C-253/10)

(2010/C 195/21)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Tokár og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovenske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den ikke har vedtaget en national strategi til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 1.
- Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/31/EF »[opstiller] [m]edlemsstaterne en national strategi til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald senest to år efter den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, og meddeler Kommissionen denne strategi«, mens artikel 18, stk. 1, bestemmer, at »[m]edlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden«. I henhold til artikel 19 trådte direktivet i kraft den 16. juli 1999. Direktivet skulle derfor efterkommes senest den 16. juli 2001, og forpligtelsen til at opstille en national strategi i henhold til artikel 5, stk. 1, skulle opfyldes inden den 16. juli 2003.

Idet artikel 54 i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse ikke fastsatte andre frister for de nye medlemsstater, var Den Slovakiske Republik i henhold til direktivets artikel 5, stk. 1, forpligtet til at opstille en national strategi til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald på datoen for dens tiltrædelse, dvs. den 1. maj 2004. Den Slovakiske Republik havde ikke på denne dato meddelt en sådan strategi til Kommissionen.

Europa-Kommissionen er derfor af den opfattelse, at Den Slovakiske Republik ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten (Sverige) den 25. maj 2010 — Försäkringskassan mod Elisabeth Bergström

(Sag C-257/10)

(2010/C 195/22)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Försäkringskassan

Sagsøgt: Elisabeth Bergström

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Indebærer EU-retten — navnlig aftalen med Schweiz om fri bevægelighed for personer og artikel 72 i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ — at en kvalifikationsperiode for at modtage familieydelse i form af en indkomstbestemt ydelse for pasning af barn i sin helhed kan tilbagelægges gennem arbejde og forsikring i Schweiz?
- 2) Indebærer EU-retten — navnlig aftalen med Schweiz om fri bevægelighed for personer samt artikel 3, stk. 1, og artikel 72 i forordning nr. 1408/71 — at indkomster fra Schweiz skal sidestilles med indenlandske indkomster ved bedømmelsen af retten til familieydelse i form af en indkomstbestemt ydelse for pasning af barn?

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2; den danske specialudgave: serie I kapitel 1971(II) s. 366.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 22. april 2010 — Prof. Dr. Claus Scholl mod Stadtwerke Aachen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-146/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 153 af 4.7.2009.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. april 2010
— Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien**

(Sag C-491/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/24)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 24 af 30.1.2010.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. april
2010 — BCS SpA mod Kontoret for Harmonisering i det
Indre Marked (Varemærker og Design), Deere & Company
og Deere & Company**

(Sag C-553/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/25)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

RETTE

Rettens dom af 2. juni 2010 — Procaps mod KHIM — Biofarma (PROCAPS)(Sag T-35/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PROCAPS — det ældre nationale ordmærke og de ældre internationale ordmærker PROCAPTAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 195/26)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Procaps SA (Barranquilla, Colombia) (ved avocat M. Vidal-Quadras Trias de Bes)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Biofarma SAS (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved avocats A. Ruiz López og V. Gil Vega)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. november 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 867/2007-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Biofarma SAS et Procaps, SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Procaps, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 21.3.2009.

Rettens kendelse af 5. maj 2010 — CBI og ABISP mod Kommissionen(Sag T-128/08 og T-241/08) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte udbetalt af de belgiske myndigheder til offentlige hospitaler — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — klage — påstået beslutning om henlæggelse af klagen — senere vedtagelse af beslutning, der erklærer støtten forenelig med fællesmarkedet — uforment at træffe afgørelse)

(2010/C 195/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) (Bruxelles, Belgien) og Association bruxelloise des institutions de soins privées (ABISP) (Bruxelles) (ved avocat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, J.-P. Keppenne og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens påståede beslutning, der fremgår af dens skrivelser af 10. januar 2008 og 10. april 2008, om ikke at indlede en procedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF og at henlægge sagsøgerens klage vedrørende den angivelige statsstøtte udbetalt af de belgiske myndigheder i forbindelse med finansieringen af de offentlige hospitaler, der indgår i IRIS-samarbejdet (Interhospitalière régionale des infrastructures de soins) i hovedstadsregionen Bruxelles (Belgien).

Konklusion

- 1) Sagerne T-128/08 og T-241/08 forenes med henblik på kendelsen.
- 2) Det er ikke længere formødent at træffe afgørelse i sagerne.
- 3) Det er uforment at træffe afgørelse vedrørende de interventionsbegæringer, der er indgivet af Saint-Gilles kommune (Belgien), Etterbeek kommune (Belgien), Ixelles kommune (Belgien), Anderlecht kommune (Belgien), hovedstadsregionen Bruxelles (Belgien), byen Bruxelles (Belgien) samt Republikken Finland.
- 4) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Rettens kendelse af 21. maj 2010 — ICO Services mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-441/08) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — beslutning nr. 626/2008/EF — fælles ramme for udvælgelsen af og udstedelsen af tilladelser til operatører af mobile satellitsystemer — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2010/C 195/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ICO Services Ltd (Slough, Berkshire, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Tupper)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Rodrigues og R. Kaškina, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Kimberley og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. Wilderspin og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) (EUT L 172, s. 15)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ICO Services Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Rettens kendelse af 17. maj 2010 — Volkswagen mod KHIM — Deutsche BP (SunGasoline)

(Sag T-502/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelse — uforment at træffe afgørelse)

(2010/C 195/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved avocats H.-P. Schrammek, C.S. Drzymalla og S. Risthaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. september 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 513/2007-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Deutsche BP AG og Volkswagen AG

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Volkswagen AG og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 18. maj 2010 — Abertis Infraestructuras mod Kommissionen

(Sag T-200/09) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — fusioner — beslutning om at afslutte proceduren indledt i henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004 — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — afvisning)

(2010/C 195/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Spanien) (ved avocats M. Roca Junyent og P. Callol García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 13. august 2008 om at afslutte proceduren indledt i henhold til artikel 21, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1) vedrørende en fusion mellem sagsøgeren og Autostrade SpA (sag COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Abertis Infraestructuras, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 167 af 18.7.2009.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. maj 2010 — Noko Ngele mod Kommissionen

(Sag T-15/10 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om foreløbige forholdsregler — formkrav — afvisning)

(2010/C 195/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mariyus Noko Ngele (Bruxelles, Belgien) (ved avocat F. Sabakunzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

I det væsentlige en påstand om, at det fastslås, at den virksomhed, der udøves af Centre pour le développement de l'entreprise (CDE) i Belgien, er ulovlig, at det forbydes Kommissionen og dennes ansatte at have økonomiske relationer med CDE eller at anerkende lovligheden af CDE, samt at Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren en erstatning i tilfælde af, at Kommissionen anerkender nævnte lovlighed.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 28. april 2010 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-194/10)

(2010/C 195/32)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Ungarn (ved J. Fazekas, M. Fehér og K. Szijjártó, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens registrering i databasen E-Bacchus af den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblast' Tokaj«, der erstatter den tidligere beskyttede slovakiske oprindelsesbetegnelse »Tokajská vinohradnícka oblast'«, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet registreringen af den beskyttede slovakiske oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblast' Tokaj« i det elektroniske register over geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser for vine (herefter »registeret E-Bacchus«) foretaget af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 (¹).

I sin første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at med ændringen af registreringen har Kommissionen tilsidesat de relevante bestemmelser i forordning nr. 1234/2007 og nr. 607/2009 (²), henset til at den anfægtede ændring af den oprindelige registrering i registeret E-Bacchus i henhold til nye bestemmelser tildeler automatisk beskyttelse af en betegnelse, der ikke kan anses for at være en »beskyttet og gældende« betegnelse i henhold til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007.

I den henseende har sagsøgeren gjort gældende, at »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast« den 1. august 2009, datoen for ikrafttrædelsen af EU's nye bestemmelser om vinmarkedet, var den betegnelse, der var fællesskabsbeskyttet, hvilket især fremgår af listen over bordvine med geografisk betegnelse ⁽³⁾ og af listen over kvalitetsvine ⁽⁴⁾.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at en undersøgelse af de slovakiske regler fører til samme konklusion, henset til at en ny slovakisk lov om vin blev vedtaget den 30. juni 2009 og indeholder betegnelsen »Tokajská vinohradnícka oblast«. Når man dertil fortolker de gældende forordninger således, at ikrafttrædelsen af den nationale lovgivning (1. september 2009) ligeledes er relevant for vurderingen af den gældende beskyttelse, skal artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 607/2009 anvendes analogt, hvorved det i det omhandlede tilfælde er betegnelsen, der indgår i den nye lov, der skal anses for beskyttet og gældende i henhold til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007.

I sin anden søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved sin forvaltning af registret E-Bacchus og konkret ved den anfægtede registrering i nærværende sag har tilsidesat de i EU-retten anerkendte grundlæggende principper om god forvaltningsskik, loyalt samarbejde og beskyttelse af retssikkerheden.

I den henseende finder sagsøgeren, at Kommissionen henset til princippet om god forvaltningsskik og i særdeleshed betydningsfuldheden af det nævnte register er forpligtet til at sikre, at registeret indeholder korrekte, troværdige og præcise oplysninger. Kommissionen skal især afgøre i forhold til ikrafttrædelsestidspunktet for nye bestemmelser for vinmarkedet, hvilke nationale regler der er gældende, og hvilke betegnelser der skal anses for beskyttede og gældende i overensstemmelse med disse regler. Sagsøgeren finder endvidere, at Kommissionen har tilsidesat princippet om loyalt samarbejde, idet den ikke på nogen måde har underrettet Republikken Ungarn, hverken før eller efter ændringerne i registreringen om Slovakiet i registret E-Bacchus, selv om Kommissionen burde vide, at Ungarns interesse kunne berøres heraf. Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat princippet om beskyttelse af retssikkerheden ved at organisere og føre registeret på en sådan måde, at registreringerne på ethvert tidspunkt kan ændres med tilbagevirkende kraft, uden at den konkrete dato for ændringen kan fastslås.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 229, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2009 af 14.7.2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, traditionelle benævnelser og mærkning og præsentation af visse vinavlsprodukter.

⁽³⁾ Liste over navnene på mindre geografiske enheder end medlemsstaten, jf. artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 [af 17.5.1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1)] (Bordvin med geografisk betegnelse) (EUT 2009 C 187, s. 67).

⁽⁴⁾ Fortegnelse over kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (EUT 2009 C 187, s. 1).

Sag anlagt den 6. maj 2010 — Deutsche Telekom mod Kommissionen

(Sag T-207/10)

(2010/C 195/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Telekom AG (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt A. Cordewener og J. Schönfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 8107 endelig (Korr.) af 28. oktober 2009 (i ændret udgave af 8.12.2009) annulleres for så vidt angår den i artikel 1, stk. 2 og 3, fastsatte ordning med beskyttelse af den berettigede forventning til fordel for deri nærmere bestemte spanske investorer.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 8107 endelig (Korr.) af 28. oktober 2009, i hvilken Kommissionen har besluttet, at en støtteordning i form af en skatteordning i henhold til artikel 12, stk. 5, i den spanske selskabsskattelov (herefter TRLIS) vedrørende skattemæssig nedskrivning af den finansielle forretnings- og virksomhedsværdi ved erhvervelse af betragtelige aktieposter i udenlandske virksomheder — under hensyntagen til den støtte, som tildeles ved erhvervelser inden for Fællesskabet — ikke er forenelig med fællesmarkedet. Den anfægtede beslutning fastsætter, hvilken statsstøtte Kongeriget Spanien skal tilbagesøge.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første gjort gældende, at den i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS anvendte skattelettelse formelt set er retsstridig henset til, at Kongeriget Spanien i strid med artikel 88, stk. 3, første punktum, EF (artikel 108, stk. 3, første punktum, TEUF) ikke

først underrettede Kommissionen om den omhandlede lov og i strid med gennemførelsesforbudet i artikel 88, stk. 3, tredje punktum, EF (artikel 108, stk. 3, første punktum, TEUF) faktisk anvendte loven. Endvidere er artikel 12, stk. 5, i TRLIS materielt set retsstridig henset til, at bestemmelsens indhold i henhold til artikel 87, stk. 1, EF (artikel 107, stk. 1, TEUF) er uforeneligt med fællesmarkedet, og at der ikke er tale om en undtagelse som omhandlet i artikel 87, stk. 2 eller 3, EF (artikel 107, stk. 2 eller 3, TEUF).

For det andet har sagsøgeren i forhold til konsekvenserne af at erklære en national støtteordning for uforenelig med fællesmarkedet gjort gældende, at den berørte medlemsstat skal tilbagesøge støtten fra den begunstigede modtager. I den sammenhæng anføres det, at dette absolutte grundprincip især er konkretiseret i artikel 14, stk. 1, første punktum i forordning (EF) nr. 659/99⁽¹⁾.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at det i det foreliggende tilfælde ikke er muligt at gøre nogen undtagelse fra tilbagesøgningen, idet den spanske støttemodtager ikke kan gøre en beskyttelsesværdig berettiget forventning gældende. I den henseende har sagsøgeren bl.a. anført, at Kommissionen ved at fastsætte en undtagelse på grundlag af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning hos visse grupper af spanske investorer har foretaget en urigtig anvendelse af dette generelle primære grundprincip og af artikel 14, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 659/99. Sagsøgeren har anført, at grundsætningen om berettiget forventning hos støttemodtagerne ikke kan anvendes af den spanske stat henset til, at der ikke blev givet retmæssig meddelelse til Kommissionen om artikel 12, stk. 5 i TRLIS. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at forudsætningerne for at anerkende beskyttelsen af den berettigede forventning hos støttemodtagerne ikke foreligger. Ligeledes finder sagsøgeren, at Fællesskabets interesse i genoprettelsen af retfærdige markedsbetingelser ved tilbagesøgning af den tildelte støtte vejer tungere end modtagernes individuelle interesse i at opretholde en skattemæssig fordel i tidligere og kommende år.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel [88 EF] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 3. maj 2010 — Strålfors Aktiebolag mod KHIM (ID SOLUTIONS)

(Sag T-211/10)

(2010/C 195/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Strålfors AB (Malmö, Sverige) (ved lawyer M. Nielsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. januar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1111/2009-2) annulleres.

— Registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 8235202 »ID SOLUTIONS« for »etiketter og kasser fremstillet af papir og karton (ikke til identifikation af personer); bogbinderartikler; klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug, artikler til brug for kunstnere; pensler; skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater); plasticmateriale til emballeringsbrug (ikke indeholdt i andre klasser); tryktyper; klichéer« i klasse 16 tillades.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ID SOLUTIONS« for varer i klasse 16 — EF-varemærkeansøgning nr. 8235202

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen om registrering af EF-varemærket

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen og stadfæstelse af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at EF-varemærkeansøgning nr. 8235202 »ID SOLUTIONS« skal tillades registreret for varer i klasse 16, idet »ID SOLUTIONS« har særpræg for så vidt angår disse varer og følgelig opfylder betingelserne i henhold til artikel 4 i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 3. maj 2010 — Strålfors Aktiebolag mod KHIM (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Sag T-212/10)

(2010/C 195/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Strålfors AB (Malmö, Sverige) (ved lawyer M. Nielsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. januar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1112/2009-2) annulleres.
- Registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 8235186 »IDENTIFICATION SOLUTIONS« for »etiketter og kasser fremstillet af papir og karton (ikke til identifikation af personer); bogbinderartikler; klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug, artikler til brug for kunstnere; pensler; skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater); plasticmateriale til emballeringsbrug (ikke indeholdt i andre klasser); tryktyper; klichéer« i klasse 16 tillades.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »IDENTIFICATION SOLUTIONS« for varer i klasse 16 — EF-varemærkeansøgning nr. 8235186

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen om registrering af EF-varemærket

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen og stadfæstelse af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at EF-varemærkeansøgning nr. 8235186 »IDENTIFICATION SOLUTIONS« skal tillades registreret for varer i klasse 16, idet »IDENTIFICATION SOLUTIONS« har særpræg for så vidt angår disse varer og følgelig opfylder betingelserne i henhold til artikel 4 i Rådets forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 10. maj 2010 af P til prøvelse af Personalerettens dom af 24. februar 2010 i sag F-89/08, P mod Parlamentet

(Sag T-213/10 P)

(2010/C 195/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: P (Bruxelles, Belgien) (ved avocat E. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i sagen, hvorfor
- den dom, som EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) afsagde den 24. februar 2010, i sag F-89/08, og som blev meddelt appellanten den 1. marts 2010, hvorved Personaleretten frifandt Europa-Parlamentet i det søgsmål, som appellanten havde anlagt bl.a. med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 15. april 2008 om at afskedige ham og med påstand om, at Parlamentet tilpligtedes at betale ham erstatning for den skade, som han mener at have lidt, ophæves.
- Appellantens påstande for EU-Personaleretten tages til følge.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 24. februar 2010 i sag F-89/08, P mod Parlamentet, hvorved Personaleretten frifandt Europa-Parlamentet i det søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om bringe sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat til ophør og om betaling af erstatning for den skade, som appellanten angiveligt har lidt.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender:

- Personaleretten har foretaget en urigtig retsanvendelse og forsynet dommen med en selvmodsigende begrundelse, idet den fandt, at det er tilstrækkeligt udelukkende at konsultere appellantens personlige aktmappe for at få kendskab til grundene til en afgørelse, og dette ikke medfører, at afgørelsen annulleres, på trods af den omstændighed, at institutionen hverken i afgørelsen om afskedigelse eller i afslaget på appellantens klage har redegjort for sine grunde.
- Personaleretten har tilsidesat i) ordningen med adskillelsen af funktioner og den institutionelle balance mellem forvaltningen og domstolene, ii) artikel 26 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og iii) retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, for så vidt som Personaleretten har sat sig i Europa-Parlamentets sted, idet den på dennes vegne angav de formodede grunde til den for Personaleretten anfægtede afgørelse.

— Den appellerede dom er utilstrækkeligt begrundet, for så vidt som Personaleretten ignorerede den omstændighed, at de sagsakter, der har ført til den anfægtede afgørelse, var selvmodsigende, og dette til trods for at appellanten havde påberåbt sig denne omstændighed i sit søgsmål for førsteinstansen.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Et nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Moselland Divinum« for varer i klasse 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvist

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Sag anlagt den 7. maj 2010 — Moselland mod KHIM — Renta Siete (DIVINUS)

(Sag T-214/10)

(2010/C 195/37)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Moselland eG — Winzergenossenschaft (Bernkastel-Kues, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Dippelhofer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Renta Siete, SL (Albacete, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 22. februar 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1204/2009-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Renta Siete SL

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »DIVINUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 33 og 35

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Moselland eG — Winzergenossenschaft

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, samt regel 19, stk. 2, og regel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868 ⁽²⁾, idet appelkammeret ikke korrekt og/eller ikke i tilstrækkelig grad tog stilling til beviset for de bestående ældre rettigheder. Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, andet punktum i forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret ikke begrænsede sig til at anvende de af sagsøgeren frembragte bevismidler. Tilsidesættelse af artikel 78, stk. 1, 3 og 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 som følge af mangelfuld bevisbedømmelse, og idet appelkammeret, på trods af, at der for kammeret allerede forelå beviser, der modsagde den indhentede udtalelse, nøjedes med at indhente en udtalelse. Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret ikke gav sagsøgeren mulighed for at fremsætte bemærkninger til disse på eget initiativ indhentede faktuelle oplysninger. Tilsidesættelse af regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868, idet appelkammeret med urette ikke anså fremlæggelsen af modtagelsesstempel som tilstrækkeligt bevis for, at dokumenterne var indgået rettidigt. Tilsidesættelse af regel 50, stk. 1, tredje punktum, i forordning (EF) nr. 2868 som følge af magtfordrejning, og sluttelig tilsidesættelse af regel 51, litra b), i forordning (EF) nr. 2868, idet appelkammeret med urette ikke har tilbagebetalt klagegebyret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1)

Sag anlagt den 11. maj 2010 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen

(Sag T-215/10)

(2010/C 195/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias, G. Skiani og E. Leftheriotou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøger gives medhold, og den anfægtede kommissionsbeslutning annulleres i sin helhed.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republik har med sit søgsmål påstået annullation af Kommissionens beslutning af 11. marts 2010 som udelukker visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), fra EU-finansiering, som blev meddelt under K(2010) 1317 og offentliggjort den 12. marts 2010 under nr. 2010/152/EU (EUT L 63, s. 7), for så vidt den pålægger økonomiske berigtigelser inden for følgende sektorer: a) bomuld, b) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og c) fordeling af fødevarerhjælp til de trængende.

Hvad angår berigtigelserne i bomuldssektoren har sagsøgeren anført, at Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, og at den anfægtede beslutning mangler en begrundelse hvad angår kontrolmiljøet og bomuldsstøtteordningens forenelighed med IACS på den ene side og arealkontrollen in situ og fareanalysen på den anden side.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001⁽¹⁾ og artikel 17 i forordning (EF) nr. 1051/2001⁽²⁾ hvad angår miljøforanstaltninger og den utilstrækkelige kontrolordning samt opfølgningen på kontrollen med de bomuldsdyrkede arealer og miljøforanstaltningerne. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionens påstand om, at Den Helleniske Republik ikke har anvendt de påkrævede sanktioner, er retlig og faktisk ugrundet, ikke finder støtte i bestemmelserne i forordning nr. 1051/2001 og nr. 1591/2001 eller i nogen af de bestemmelser, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og ikke gyldigt kan begrunde den berigtigelse, der er pålagt ved den anfægtede beslutning.

For det tredje har sagsøgeren anført, at der er foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af retningslinjerne for faste

berigtigelser, da der er sket en tilsidesættelse af lighedsprincippet, ikke har været en risiko for, at EGFL ville lide tab, samt at kontrolsystemets situation i de tre kontrollerede høstår ikke har været den samme, 2003/2004, 2004/2005 og 2005/2006, hvorfor berigtigelsen skulle have været gradueret.

For det fjerde har sagsøgeren anført, at Kommissionen har fejlfortolket artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1051/2001 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 1123/2004⁽³⁾, nr. 905/2005⁽⁴⁾, nr. 871/2006⁽⁵⁾ og nr. 1468/2002⁽⁶⁾, som fastsætter den årlige mængde bomuld, der rent faktisk er støtteberettiget, hvad angår engangsberigtigelserne for høstårene 2003/2004, 2004/2005 og 2005/2006 for en påstået overskridelse af de fastsatte mængder og deraf følgende uberettigede betaling.

For det femte har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutnings begrundelse for berigtigelserne i sig selv er selvmodsigende, og at selve berigtigelserne er behæftede med beregningsfejl, idet der er uoverensstemmelser og inkonsekvens i forhold til de produktionsår, der er tale om.

Hvad angår foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne har sagsøgeren for det første gjort gældende, at proceduren med likvidation af kontiene som følge af en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter i henhold til artikel 8, stk. 1, tredje punktum, første del, i forordning (EF) nr. 1663/1995⁽⁷⁾ er ugyldig, eftersom der ikke er blevet indkaldt til en bilateral drøftelse af pålæggelsen af den økonomiske berigtigelse af foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne.

For det andet har sagsøgeren beskyldt Kommissionen for en materiel fejl, en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, en utilstrækkelig begrundelse og en tilsidesættelse af lighedsprincippet med hensyn til de påståede mangler i IACS, de primære kontroller og de supplerende kontroller.

Hvad angår sektoren for fordeling af fødevarerhjælp har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionens adfærd hos sagsøgeren har skabt en berettiget forventning om, at udgifterne til programmet om gratis levering af ris ikke ville blive opkrævet, samt at den senere ændring i Kommissionens politik er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, og at den i øvrigt udgør en overskridelse af Kommissionens skøn og hvis ikke magtmissbrug.

For det andet har sagsøgeren påberåbt sig en beregningsfejl af transportomkostningerne til skade for sagsøgeren.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af fællesskabsbestemmelserne og navnlig af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3149/1992⁽⁸⁾, har tilsidesat lighedsprincippet og har overskredet sin skønsmargen.

- (¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2.8.2001 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for bomuld (EFT L 210, s. 10).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22.5.2001 om støtte til bomuldsproduktionen (EFT L 148, s. 3).
- (³) Kommissionens forordning (EF) nr. 1123/2004 af 17.6.2004 om fastsættelse for produktionsåret 2003/04 af den faktiske produktion af ikke-egreneret bomuld og den deraf følgende nedsættelse af målprisen (EUT L 218, s. 3).
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 905/2005 af 16.6.2005 om fastsættelse for produktionsåret 2004/05 af den faktiske produktion af ikke-egreneret bomuld og den deraf følgende nedsættelse af målprisen (EUT L 164, s. 3).
- (⁵) Kommissionens forordning (EF) nr. 871/2006 af 15.6.2006 om fastsættelse for produktionsåret 2005/06 af den faktiske produktion af ikke-egreneret bomuld og den deraf følgende nedsættelse af målprisen (EUT L 164, s. 3).
- (⁶) Kommissionens forordning (EF) nr. 1468/2002 af 12.8.2002 om fastsættelse af omregningskursen for visse former for direkte støtte, der har den 1. juli 2002 som udløsende begivenhed (EUT L 223, s. 3).
- (⁷) Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6).
- (⁸) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3149/92 af 29.10.1992 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet.

Sag anlagt den 10. maj 2010 — Monster Cable Products mod KHIM — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)

(Sag T-216/10)

(2010/C 195/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Cable Products, Inc. (Brisbane, USA) (ved lawyers O. Günzel og W. von der Osten-Sacken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Live Nation (Music) UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 24. februar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 216/2009-1) annulleres for så vidt som der blev givet afslag på klagen.

— Indsigelse nr. B 754335 mod EF-varemærkeansøgning nr. 3 333 804, »MONSTER ROCK« afvises i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Monster Cable Products

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MONSTER ROCK« for varer i klasse 9

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Live Nation (Music) UK Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Varemærkeregistreringer i Det Forenede Kongerige nr. 1 313 176 af ordmærket »MONSTERS OF ROCK« for varer i klasse 16, nr. 1 313 177 af ordmærket »MONSTERS OF ROCK« for varer i klasse 25, nr. 1 313 178 af ordmærket »MONSTERS OF ROCK« for varer i klasse 26, nr. 2 299 141 af ordmærket »MONSTERS OF ROCK« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 25, 41 og 43; varemærket »MONSTERS OF ROCK«, der er vitterlig kendt (i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 6b i Pariserkonventionen) i de 15 gamle medlemsstater, uregistreret varemærke »MONSTERS OF ROCK«, som er anvendt erhvervsmæssigt i de 15 gamle medlemsstater, forretningsnavnet »MONSTERS OF ROCK«, som er anvendt erhvervsmæssigt i de 15 gamle medlemsstater

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de omtvistede varer og ansøgningen afvist i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret i) foretog en fejlagtig vurdering af, om varerne var af samme eller lignende art, ii) ikke tog i betragtning, at varemærkerne er forskellige, navnlig deres begrebsmæssige forskelle, og iii) undlod at fastlægge omfanget af det ældre tegns beskyttelse.

Sag anlagt den 11. maj 2010 — Rautaruukki Oyj mod KHIM — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)

(Sag T-217/10)

(2010/C 195/40)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rautaruukki Oyj (Helsinki, Finland) (ved lawyer. J. Tanhuanpää)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Manuel Vigil Pérez (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. februar 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1001/2009-2) annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse nr. B 1173707 ophæves i sin helhed.
- Sagsøgerens varemærke »MONTERREY« registreres for alle varer i klasse 6 og 19 i overensstemmelse med sagsøgerens EF-varemærkeansøgning nr. 5276936.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusiv de omkostninger, der er pådraget sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, som er pådraget sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret, hvis parten beslutter at indtræde i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Rautaruukki Oyj

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MONTERREY« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 19 og 37

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Manuel Vigil Pérez

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeregistrering nr. 1695663 af figurmærket

»MONTERREY« for tjenesteydelser i klasse 37 og den spanske varemærkeregistrering nr. 1695662 »MONTERREY« af figurmærket »MONTERREY« for tjenesteydelser i klasse 36

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Delvis afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde:

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren tre anbringender gældende:

Med sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret foretog en fejlagtig bedømmelse af vareernes og tjenesteydelsernes lighed.

Med sit andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter regel 99 i Kommissionens forordning nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret urigtigt lagde til grund, at oversættelsen af en ældre rettighed svarede til den relevante original.

Med sit tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning, ligebehandlingsprincippet og legalitetsprincippet.

Sag anlagt den 12. maj 2010 — DHL International mod KHIM — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)

(Sag T-218/10)

(2010/C 195/41)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: DHL International GmbH (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt K.-U. Jonas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Service Point Solutions, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 62/2009-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret og eventuelt den anden part i sagen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DHL International GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SERVICEPOINT«, for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 20, 35 og 39.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Service Point Solutions S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SERVICEPOINT«, for varer og tjenesteydelser i klasse 8, 9, 16, 20, 35, 38, 39 og 42, figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »service point«, for varer og tjenesteydelser i klasse 16 og figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »service point«, for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42.

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke mellem de omtvistede varemærker foreligger risiko for forveksling, og tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009, da appellkammeret med urette har set bort fra forskellig dokumentation.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 12. maj 2010 — ratiopharm mod KHIM — Nycomed (ZUFAL)

(Sag T-222/10)

(2010/C 195/42)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Völker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: nycomed GmbH (Konstanz, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 12. marts 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 874/2008-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ratiopharm GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ZUFAL« for varer i klasse 5

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: nycomed GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærke t»ZURCAL« for varer i klasse 5 og tre nationale ordmærker »ZURCAL« for varer i klasse 5

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Rådets forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Banco Santander mod Kommissionen

(Sag T-227/10)

(2010/C 195/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) (ved advokater J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS (lovbekendtgørelse af selskabsskatteoven) indeholder elementer af statsstøtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af kapitalandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 4, for så vidt den kræver, at operationer foretaget, inden den endelige beslutning, der er genstand for søgsmålet, blev offentliggjort i EUT, tilbagesøges.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen i den foreliggende sag er den samme som i sag T-219/10, Autogrill España mod Kommissionen, sag T-221/10, Iberdrola mod Kommissionen og sag T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i disse sager.

Det gøres navnlig gældende, at der er foretaget urigtig rets-anvendelse ved retligt at kvalificere foranstaltningen som statsstøtte, ved identificeringen af den af denne foranstaltning begunstigede og ved fastsættelsen af skæringsdatoen for at anerkende en berettiget forventning. Sagsøgeren har påberåbt sig det sidste anbringende for så vidt som den anfægtede beslutning anerkender, at der findes en berettiget forventning, mens der

samtidig sondres mellem operationer foretaget efter ikrafttrædelsen af foranstaltningen, inden beslutningen om at indlede den formelle undersøgelse blev offentliggjort, og operationer foretaget herefter.

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Telefónica mod Kommissionen

(Sag T-228/10)

(2010/C 195/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Telefónica, SA (Madrid, Spanien) (ved advokater J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Beslutningens artikel 1, stk. 1, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen i den foreliggende sag er den samme som i den anfægtede beslutning i sag T-219/10, Autogrill España mod Kommissionen, sag T-221/10, Iberdrola mod Kommissionen, sag T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya mod Kommissionen og sag T-227/10, Banco Santander mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i disse sager.

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Graf-Syteco mod KHIM — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Sag T-229/10)

(2010/C 195/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Tuningen, Tyskland) (ved Rechtsanwalt T. Kieser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Teco Electric & Machinery Co. Ltd (Taipai, Taiwan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. februar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 230/2009-1) ændres, således at indsigelse nr. B 1 112 889 af 5. februar 2007, der støttes på det tyske ord- og figurmærke nr. 30 327 439, det britiske og nordirske ord- og figurmærke nr. 233 226, Benelux ord- og figurmærke nr. 742 535 og det spanske ord- og figurmærke nr. 2 545 860 TECO, afvises.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 18. februar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 230/2009-1).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Graf-Syteco GmbH & Co. KG.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SYTECO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 37 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Teco Electric & Machinery Co. Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fire nationale figurmærker, som indeholder ordbestanddelen »TECO«, for varer i klasse 7, 9 og 11.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist medhold i indsigelsen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Couture Tech Limited mod KHIM (gengivelse af et våbenskjold med jordkloden, en stjerne, hammer og segl)

(Sag T-232/10)

(2010/C 195/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Couture Tech Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved barrister B. Whyatt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. marts 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag 1509/2008-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke i farver, der gengiver et våbenskjold med jordkloden, en stjerne, hammer og segl for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 14, 18, 23, 26 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 5585898

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering af et EF-varemærke

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har fremført to søgsmålsgrunde til støtte for søgsmålet.

Vedrørende den første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret med urette anvendte disse artikler på ansøgningen om registrering af EF-varemærket.

Med sin anden søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning har tilsidesat almindelige regler om ret og billighed, eftersom sagsøgerens berettigede forventning om, at EF-varemærket ville blive registreret, ikke blev imødekommet.

Sag anlagt den 20. maj 2010 — Nike International Ltd mod KHIM — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)

(Sag T-233/10)

(2010/C 195/47)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Nike International Ltd (Beaverton, USA) (ved lawyer M. De Justo Bailey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intermar Simanto Nahmias (Individual Company) (Istanbul, Tyrkiet)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. marts 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 738/2009-1) annulleres, i det omfang indsigelsen (sag B 1326299) blev taget til følge for alle de omtvistede varer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, hvis denne indtræder som intervenient i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Nike International Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »JUMPMAN« for varer i klasse 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Intermar Simanto Nahmias (Individual Company)

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkereгистрация nr. 2657489 af ordmærket »JUMP« for varer i klasse 25; EF-varemærkereгистрация nr. 2752145 af ordmærket »JUMP« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for alle de omtvistede varer og ansøgningen om registrering afslået i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet appelkammeret fejlagtigt har vurderet, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. maj 2010 — Ebro Puleva mod Kommissionen

(Sag T-234/10)

(2010/C 195/48)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Ebro Puleva, SA (Madrid, España) (ved abogados J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS (lovbekendtgørelse af selskabsskatteloven) indeholder elementer af statsstøtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af kapitalandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen i den foreliggende sag er den samme som i sag T-219/10, Autogrill España mod Kommissionen, sag T-221/10, Iberdrola mod Kommissionen og sag T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i disse sager.

Sag anlagt den 21. maj 2010 — Asociación Española de Banca mod Kommissionen

(Sag T-236/10)

(2010/C 195/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación Española de Banca (Madrid, Spanien) (ved advokater J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan og R. Calvo Salinero)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS (lovbekendtgørelse af selskabsskatteloven) indeholder elementer af statsstøtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af kapitalandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 4, for så vidt som den kræver, at operationer, der er foretaget inden den endelige beslutning, der er genstand for søgsmålet, blev offentliggjort i EUT, tilbagesøges.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen i den foreliggende sag er den samme som i sag T-219/10, Autogrill España mod Kommissionen, sag T-221/10, Iberdrola mod Kommissionen og sag T-225/10, Banco Bilbao Vizcaya mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i disse sager.

Sag anlagt den 20. maj 2010 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-239/10)

(2010/C 195/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocati dello Stato G. Calmieri og P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Debetnota nr. 3241001630 af 1. marts 2010, modtaget den 11. marts 2010 fra Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik, udstedt som følge af Europa-Kommissionens beslutning K(2009) 10350 af 22. december 2009, meddelt den 23. december 2009, om ophævelse af en del af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings (EFRU) støtte til Italien til det operative program POR Puglia Mål 1 2000-06 annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i sag T-223/10, Regione Puglia mod Kommissionen

Sag anlagt den 25. maj 2010 — Industrias Francisco Ivars mod KHIM — Motive (Reduktionsgear)

(Sag T-246/10)

(2010/C 195/51)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Industrias Francisco Ivars, SL (Xeraco, Spanien) (ved abogada E. Caballero Oliver og abogado A. Sanz-Bermell y Martínez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Motive S.r.l.

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og der gives følgelig afslag på indsigelsen indgivet af MOTIVE S.r.l., det fastslås, at EF-design nr. 000625702-001 kan registreres for »reduktionsgear«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: EF-design nr. 625702-0001 for »Reduktionsgear« i klasse 15/01 (motorer)

Indehaver af EF-designet: Industrias Francisco Ivars, SL

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Motive S.r.l.

Designrettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: EF-design nr. 73952-0001

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af Annulationsafdelingens afgørelse og det omhandlede EF-design erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 4, 5, og 7 i forordning nr. 6/2001 om EF-design.

Rettens kendelse af 17. maj 2010 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-74/09) ⁽¹⁾

(2010/C 195/52)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 195/39	Sag T-216/10: Sag anlagt den 10. maj 2010 — Monster Cable Products mod KHIM — Live Nation (Music) UK Ltd (MONSTER ROCK)	25
2010/C 195/40	Sag T-217/10: Sag anlagt den 11. maj 2010 — Rautaruukki Oyj mod KHIM — Manuel Vigil Pérez (MONTERREY)	26
2010/C 195/41	Sag T-218/10: Sag anlagt den 12. maj 2010 — DHL International mod KHIM — Service Point Solutions (SERVICEPOINT)	26
2010/C 195/42	Sag T-222/10: Sag anlagt den 12. maj 2010 — ratiopharm mod KHIM — Nycomed (ZUFAL)	27
2010/C 195/43	Sag T-227/10: Sag anlagt den 18. maj 2010 — Banco Santander mod Kommissionen	28
2010/C 195/44	Sag T-228/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Telefónica mod Kommissionen	28
2010/C 195/45	Sag T-229/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Graf-Syteco mod KHIM — Teco Electric & Machinery (SYTECO)	28
2010/C 195/46	Sag T-232/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Couture Tech Limited mod KHIM (gengivelse af et våbenskjold med jordkloden, en stjerne, hammer og segl)	29
2010/C 195/47	Sag T-233/10: Sag anlagt den 20. maj 2010 — Nike International Ltd mod KHIM — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)	30
2010/C 195/48	Sag T-234/10: Sag anlagt den 18. maj 2010 — Ebro Puleva mod Kommissionen	30
2010/C 195/49	Sag T-236/10: Sag anlagt den 21. maj 2010 — Asociación Española de Banca mod Kommissionen	31
2010/C 195/50	Sag T-239/10: Sag anlagt den 20. maj 2010 — Italien mod Kommissionen	31
2010/C 195/51	Sag T-246/10: Sag anlagt den 25. maj 2010 — Industrias Francisco Ivars mod KHIM — Motive (Reduktionsgear)	31
2010/C 195/52	Sag T-74/09: Rettens kendelse af 17. maj 2010 — Frankrig mod Kommissionen	32

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA